An. et vol. XXVII 15 Octobris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta PII PP. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 353 - Litterae Apostolicae, p. 363 - Epistolae, p. 373.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Decretum. Commutationis finium, p. 378 - *S. C. pro Ecclesia Orientali:* Notificatio, p. 379 - *S. C. Rituum:* Decreta introductionis causae beatificationis Servorum Dei, p. 379.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. del Concilio: Avviso - Tribunale della Sacra Romana Rota: Avviso - Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 386-392.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 11 - 15 Octobris 1935)

ACTA PII PP. XI

Constitutiones Apostolicae

PAG.

I. *Belemensis de Parà, Santaremensis, SS. Conceptionis de Araguaya.* - Praelatura «Nullius» Xinguensis erigitur. - *16 Augusti 1934* 353

II. *Portalegrensis in Brasilia.* - Ab archidioecesi Portalegrensi in Brasilia pars seiungitur, ex qua nova praelatura «Nullius» Vaccariensis erigitur. - *8 Septembris 1934* 356

III. *Portalegrensis in Brasilia.* - Ab archidioecesi Portalegrensi in Brasilia pars seiungitur, ex qua nova dioecesis Caxiensis erigitur. - *8 Septembris 1934* . . . 359

IV. *De Yenchowfu.* - Vicariatus apostolicus «de Tsaochowfu» erigitur. - *12 Novembris 1934* 362

Litterae Apostolicae

I. *E religiosae pietatis.* - Ecclesiae S. Agathae et S. Mariae Novae in Urbe ad honorem et praerogativas ecclesiarum stationalium evehuntur. - *5 Martii 1934* . 363

II. *Ab hodierno Archiabbate.* - In oppido et praefectura apostolica de Yenki in Manciuria Abbatia S. Crucis erigitur e Congregatione Ottiliensi Ordinis Sancti Benedicti. - *1 Augusti 1934* 365

III. *Quum Brictinoriensis Dioecesis.* - Dioecesis Brictinoriensis B. Maria V. «del Lago» constituitur Patrona principalis atque S. Catharina V. M. et S. Ruffillus Ep. M. declarantur Patroni secundarii. Item S. Catharina V. M. civitatis Brictinorii et S. Ruffillus Ep. C. civitatis Foripopilii Patroni principales confirmantur. - *5 Martii 1935* 366

IV. *Decessores Nostros.* - Statuta, quae ad curam spiritualem militum catholicorum exercitus Germaniae spectant, adprobantur. - *19 Septembris 1935* 367

Epistolae

I. *Quinque Episcopatus lustra.* - Ad Emum P. D. Carolum Iosephum tit. SS. Quattuor Coronatorum S. R. E. Presb. Cardinalem Schulte, Archiepiscopum Coloniensem, XXV episcopatus annum expleturum. - *10 Martii 1935* 373

II. *Anno Sancto.* - Ad Emum P. D. Eugenium titulo SS. Ioannis et Pauli, S. R. E. Presbyterum Cardinalem Pacelli a publicis negotiis, quem, Anno Iubilari redemptionis exeunte, Legatum mittit ad sollemnia Lapurdi in triduum peragenda. - *12 Aprilis 1935* 375

III. *Suavi semper.* - Ad Emum P. D. Alafridum Ildefonsum tit. SS. Silvestri et Martini in Montibus S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediolanensem, novam Maioris Seminarii sedem Venegoni inaugurantem. - *21 Aprilis 1935* 376

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

S. Pauli in Brasilia-Brigantiensis-Campinensis. - Decretum. Commutationis finium. - *16 Martii 1935* 378

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

Notificatio 379

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Parisien.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servae Dei Mariae a Iesu confundatricis Instituti Parvularum Sororum ab Assumptione. - *27 Martii 1935* 379

II. *Sabinen.* - Decretum introductionis causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Placidi Riccardi, Sacerdotis Monachi professi Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis. - *27 Martii 1935* 382

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza diplomatica 386

II. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 386

III. Tribunale della Sacra Romana Rota: *Avviso* 386

IV. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 387

V. Necrologio 392

An. et Vol. XXVII 15 Octobris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

BELEMENSIS DE PARÀ, SANTAREMENSIS, SS. CONCEPTIONIS DE ARAGUAYA

PRAELATURA « NULLIUS » XINGUENSIS ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Animarum bonum postulat ut dioeceses, quae ob nimiam territorii amplitudinem ab uno vel diligentissimo Pastore regi nequeant, dismembrentur et exinde novae constituantur ecclesiasticae circumscriptiones. Cum igitur constet fideles regionis circa flumen *Xingù* in Statu *Parà*, in Brasiliana Republica, quam longissime abesse a suorum Ordinariorum sedibus ac propterea spiritualibus paene carere subsidiis, Nos tantae necessitati subveniendum duximus.

Quare, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, accedente etiam consensu venerabilium fratrum, tum Antonii Lustosa, Archiepiscopi Belemensis de Parà, tum Amandi Augustini Bahlmann, Episcopi titularis Argensis, Praelati *nullius* Santaremensis, tum Sebastiani Thomas, Epi-

scopi titularis Plataeensis, Praelati *nullius* SS. Conceptionis de Araguaya, suffragio insuper habito venerabilis fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania, Nostrum apud Brasilianam Rempublicam Nuntium, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, ea quae sequuntur apostolicae potestatis plenitudine statuimus atque decernimus: Territorium regionis quam supra diximus circa flumen *Xingù*, duo efformans municipia, idest *Porto de Moz* et *Altamira*, quorum primum duas complectitur paroecias, scilicet *Porto de Moz* et *Souzet*, alterum vero unam tantum, eiusdem nominis ac municipium, *Altamira* videlicet, ab archidioecesi Belemensi de Parà et a praelaturis *nullius* Santaremensi et Sanctissimae Conceptionis de Araguaya pro parte ad unamquamque spectante, seiungimus et separamus ac in novam et distinctam praelaturam *nullius* a *Xingù* flumine *Xinguensem* nuncupandam erigimus, erectamque per praesentes declaramus.

Huius igitur novae praelaturae fines iidem erunt ac duorum municipiorum, quibus, ut diximus, ipsa constituitur, ut modo exstant. Sedem huius novae praelaturae Xinguensis in urbe *Porto de Moz* statuimus; ecclesiam vero Deo in honorem S. Blasii dicatam, in eadem urbe exstantem, ad gradum ecclesiae praelatitiae evehimus, eique eiusque pro tempore Praelatis omnia concedimus iura et privilegia quibus ceterae praelatitiae ecclesiae earumque Praelati iure communi gaudent, cum adnexis oneribus et obligationibus.

Hanc autem praelaturam Xinguensem suffraganeam constituimus metropolitanae Ecclesiae Belemensis de Parà, eiusque Praelatos metropolitico iuri Archiepiscopi Belemensis de Parà subiicimus. Quum vero praesentis temporis rerumque adiuncta haud permittant ut Canonicorum Capitulum in hac nova praelatura modo instituatur, indulgemus ut interim, pro canonicis, Consultores dioecesani eligantur.

Quod insuper attinet ad huius praelaturae regimen et administrationem, ad ipsorum clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, rite servanda, iubemus quae sacri canones praescribunt, sartis tectisque dispositionibus Concilii Plenarii Americae Latinae anno millesimo octingentesimo nonagesimo nono Romae celebrati. Quoad clerum praecipue spectat statuimus ut, simul ac praelaturae erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. In dotem autem ipsius praelaturae assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque quae ad hoc in posterum conferentur, praeter ea quae iam collecta sunt. Statuimus quoque ut ab hac etiam modo erecta praelatura, eiusque sumpti-

bus alendi, duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, in Pontificium Seminarium Brasilianum de Urbe non intermissa vice mittantur, ut ibi, sub oculis fere Romani Pontificis, in spem Ecclesiae instituantur. Mandamus denique ut documenta omnia et acta quae territoria respiciunt ex quibus nova haec praelatura efformatur, quamprimum fieri poterit a cancellariis archidioecesis Belemensis de Parà nec non praelaturarum Santaremensis et SS. Conceptionis de Araguaya tradantur Xinguensis praelaturae Curiae, ut in eius archivo religiose serventur.

Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus quem supra diximus venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum, eidemque propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis actorum. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent.

Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, quibus omnibus per praesentes derogamus. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, evectionis, subiectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesum-

pserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die decimasexta mensis Augusti, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 14. – Al. Trussardi.

II

PORTALEGRENSIS IN BRASILIA

A DIOECESI PORTALEGRENSI IN BRASILIA PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA PRAELATURA « NULLIUS » VACCARIENSIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Dominici gregis regimini procul dubio maxime prodest recta catholici orbis circumscriptio, quae ut temporum locorumque adiunctis aptius respondeat, sedulo curare debemus dioeceses nimio territorio patentes dividere et novas exinde ecclesiasticas circumscriptiones constituere ne ullum christifideles in aeterna salute assequenda detrimentum capiant. Cum itaque venerabilis Frater Ioannes Becker, Archiepiscopus Portalegrensis in Brasilia, prae oculis habens suam archidioecesim latissime patere, atque, ea de causa, fidelium in regionibus ab archiepiscopali sede longe dissitis commorantium ob difficilem ad eam accessum, negotia religiosa non sine gravi incommodo expediri posse, a Nobis postulaverit ut archidioecesis ipsa arctioribus circumscriberetur limitibus atque, seiuncto territorio, novae erigerentur dioeceses, Nos, suffragante quoque venerabili Fratre Benedicto Aloisi Masella, Archiepiscopo titulari Caesariensi in Mauretania et penes Brasilianam Rempublicam Apostolico Nuntio, oblatis precibus

annuendum censuimus. Quare Nos, ab archidioecesis Portalegrensis in Brasilia territorio parte separata et nova hac ipsa die dioecesi « Caxiensi » erecta, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine ab ipsa archidioecesi alteram territorii partem, finibus infra enunciandis circumscriptam, seiungimus et ex ea novam erigimus praelaturam « nullius » ab urbe *Vaccaria* « Vaccariensem » nuncupandam, erectamque per praesentes declaramus. Nova praelatura territorio constabit pertinente ad haec tria municipia, videlicet: *Vaccaria*, *Bom Jesus* et *Lagoa Vermelha*, quae septem has comprehendunt paroecias: *Nostra Signora dell'Olivo*, *Ypiranda*, *S. Paolo*, *Sananduva*, *Cacique Doble*, *Forquinha*, et *Bom Jesus*. Praelaturae igitur fines iidem erunt ac praefatorum municipiorum fines externi. Huius praelaturae sedem in urbe *Vaccaria* statuimus, a qua, ut iam diximus, praelatura ipsa nomen mutuatur; atque ecclesiam *Dominae Nostrae de Oliveira* dicatam in eadem urbe exstantem, ad praelatitiae ecclesiae gradum et dignitatem evehimus; quibus civitati et praelatitiae ecclesiae eiusque pro tempore Praelatis omnia tribuimus iura et privilegia; nec non onera et obligationes eis imponimus, quae ceteris praelatitiis ecclesiis earumque Praelatis ad tramitem iuris sunt propria. Hanc autem praelaturam Vaccariensem metropolitanae ecclesiae Portalegrensis in Brasilia suffraganeam constituimus, eiusque Praelatos metropolitico iuri Archiepiscopi Portalegrensis in Brasilia subiicimus. Mandamus insuper ut ab hac quoque praelatura Vaccariensi eiusque sumptibus duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus non intermissa vice in Collegium Brasilianum de Urbe mittantur, ut sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Quod vero ad eiusdem praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Quo ad autem clerum praecipue attinet, volumus ut, simul ac praelaturae erectio ad exsecutionem mandata fuerit, clerici omnes ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. In ipsius autem praelaturae dotem assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque, quae ad hoc conferentur, praeter ea quae iam ad hunc finem collecta sunt. Rebus itaque ut supra dispositis, ad eadem omnia executioni mandanda, quem supra memoravimus, venerabilem Fratrem Benedictum Aloisi Masella deputamus, eique propterea tribuimus necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque onus

eidem imponimus ad S. Congregationem Consistorialem, intra sex menses ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar peractae exsecutionis actorum transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod quilibet, quorum intersit vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari et impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce ipsis Litteris tribueretur si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem hanc paginam Nostram dismembrationis, erectionis, evectionis, subiectionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die octava mensis Septembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

† Dominicus Spolverini, *Archiep. Larissen., Prot. Apostolicus.*
Lodovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 46. – Al. Trussardi.

III

PORTALEGRENSIS IN BRASILIA

AB ARCHIDIOECESI PORTALEGRENSI IN BRASILIA PARS SEIUNGITUR EX QUA NOVA DIOECESIS CAXIENSIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae spirituali christifidelium saluti magis profutura videntur, ea Nos ubique terrarum praestare debemus. Cum autem ad dominicum gregem pascendum regendumque summopere prosit recta orbis catholici ecclesiastica circumscriptio, Nobis, pro supremi, quo fungimur, apostolatus officio, dioeceses nimis amplas, iuxta temporum et locorum adiuncta, arctioribus limitibus circumscribere et novas exinde dioeceses erigere curandum est. Benigne propterea excipiendas duximus preces quas venerabilis Frater Ioannes Becker, Archiepiscopus Portalegrensis in Brasilia, attenta nimia suae archidioecesis territorii amplitudine, Apostolicae Sedi nuperrime porrexit, instante quoque venerabili Fratre Benedicto Aloisi Masella, Archiepiscopo titulari Caesariensi in Mauretania et penes Rempublicam Brasilianam Apostolico Nuntio, ut ex suae archidioecesis territorio pars seiungeretur et novae exinde Dioeceses erigerentur. Quapropter Nos, rebus omnibus mature perpensis, ex eiusdem Dioecesis territorii parte, nova hac ipsa die praelatura Vaccariensi erecta, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consilio, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, apostolicae potestatis plenitudine ab archidioecesi Portalegrensi in Brasilia alteram territorii partem, finibus infra describendis contentam, separamus et ex ea novam dioecesim « Caxiensem » ab urbe *Caxias* nuncupandam erigimus, erectamque per praesentes declaramus. Nova haec Dioecesis territorio constabit pertinente ad novem ista municipia, videlicet: *Caxias*, *Prata*, *Alfredo Chaves*, *Antonio Prado*, *Bento Gonçalves*, *Garibaldi*, *Nova Trento*, *S. Francisco de Cima da Serra*, et *Torres*. Huius autem Dioecesis fines iidem erunt quam fines externi praefatorum municipiorum. Ipsius dioecesis sedem in urbe *Caxias*, a qua illa, ut iam diximus, nomen mutuatur, constituimus, eamque ad civitatis episcopalis fastigium extollimus; Episcopi vero cathedram in ecclesia Deo in honorem S. Teresiae a Iesu dicata, in praefata urbe exstante, constituimus, ipsamque propterea

ad cathedralis ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, eique eiusque pro tempore Episcopis honores, insignia, favores, gratias, privilegia et iura omnia tribuimus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque Praesules ex iure communi pollent. Cathedralem vero Caxiensem eiusque Antistitem iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri per orbem cathedrales et episcopi adstringuntur. Novam Cathedralem Ecclesiam Caxiensem suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae Portalegrensis in Brasilia, illiusque Episcopum iuri metropolitico Archiepiscopi Portalegrensis in Brasilia subiectum volumus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus Cathedrale Capitulum in eadem dioecesi Caxiensi modo instituatur, indulgemus ut interim, pro canonicis, dioecesani consultores ad tramitem iuris instituantur. Volumus insuper ut ab hac quoque nova dioecesi, eiusque sumptibus alendi, duo delecti iuvenes aut modo saltem unus, non intermissa vice in Urbem mittantur ut ibi in Collegio Brasiliano nuper erecto, sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur. Mandamus etiam ut in Caxiensi dioecesi, quamprimum fieri poterit, saltem parvum Seminarium iuxta Codicis Iuris Canonici praescripta et normas a S. Congregatione de Seminariis et Universitatibus Studiorum traditas, erigatur. Quod vero attinet ad huius Dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis vel Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, aliaque iura et officia, servanda iubemus quae sacri canones ad rem praescribunt. Quoad clerum praecipue spectat, statuimus ut, simul ac novae dioecesis erectio ad executionem mandata fuerit, eo ipso clerici omnes ecclesiae illi censeantur adscripti in cuius territorio legitime exstant. Episcopalem dioecesis mensam constituent curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus praeberi solent, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Decernimus denique ut documenta omnia et acta, quae novam dioecesim eiusque clericos ac fideles respiciunt, a cancellaria archidioecesis Portalegrensis in Brasilia, a qua ipsa originem trahit, curiae dioecesis Caxiensis quam primum fieri poterit tradantur, ut in eius archivo religiose serventur.

Quibus omnibus ut supra dispositis atque decretis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus, quem supra diximus, venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, Nuntium Nostrum penes Rempublicam Brasilianam, ipsique propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, atque onus eidem imponimus ad S. Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, peractae executionis actorum authenticum exemplar

transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, quorum intersit, vel sua interesse praesumant, auditi non fuerint vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus ac decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce ipsis Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam Nostram dismembrationis, erectionis, evectionis, subiectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die octava mensis Septembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

† Dominicus Spolverini, *Archiep. Larissen. Prot. Ap.*
Lodovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 45. – Al. Trussardi.

IV

DE YENCHOWFU

VICARIATUS APOSTOLICUS « DE TSAOCHOWFU » ERIGITUR

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

A Romano Pontifice, cuius est universae Ecclesiae bono prospicere, ea quae in spiritualem salutem, praesertim fidelium in regionibus Missionalium curis concreditis cedunt, sollicito studio praestanda sunt.

Cum itaque vicariatus apostolicus de Yenchowfu, in provincia de Shantung in Sinis, Societatis Divini Verbi sodalibus concreditus, territorio latissime pateat atque postremis hisce annis, sive quoad fidelium et catechumenorum numerum, sive quoad mirum missionalium operum incrementum, ita profecerit ut ab uno, vel diligentissimo, Antistite aegre regi possit, visum est partem ab illo seiungere, alteri committendam Pastori. Quapropter Nos, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant, consensu, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio a praefati vicariatus de Yenchowfu territorio, de apostolicae potestatis plenitudine, partem separamus has quae sequuntur subpraefecturas civiles complectentem, videlicet de *Tsaochowfu*, cui nomen quoque de *Hochihsien*, *Chuancheng*, *Tingtao*, *Tsaohsien*, *Shanhsien*, *Chengwu*, *Huyeh*, *Yuincheng*, *Tungminghsien*, nec non partem subpraefecturae de *Changyuan*, ad orientem *Flavi* fluminis positam. Hanc territorii partem a vicariatu de *Yenchowfu* seiunctam in novum ac distinctum vicariatum, de *Tsaochowfu* nuncupandum, erigimus, impsumque curis Societatis Divini Verbi Sodalium, qui tanta sui zeli in regione illa exhibuerunt testimonia, libenter, ad nutum tamen Sanctae Sedis, committimus. Huius novi vicariatus limites iidem erunt ac fines externi subpraefecturarum civilium quibus ipse constat. Vicariatui igitur ita a Nobis erecto et constituto eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter omnibus adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur.

Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Lit-

terarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Nostris Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam Nostram seiunctionis, erectionis, constitutionis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die decimasecunda mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno tertio decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

† Dominicus Spolverini, Archiep. Lariss., *Proton. Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap.. vol. LI, n. 52. - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIAE S. AGATHAE ET S. MARIAE NOVAE IN URBE AD HONOREM ET PRAEROGATIVAS ECCLESIARUM STATIONALIUM EVEHUNTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — E religiosae pietatis observantia iam a remotis vigenti aetatibus per sacrum quadragesimale tempus Romana in Urbe cotidie in statas certasque Ecclesias populus advocatur, ubi, cum sacrae habeantur stationes, fusis Deo supplicationibus et sanctorum Martyrum visis et cultis reliquiis, ad christianae virtutis certamina inflammatur et ad paschalia celebranda mysteria purior et alacrior accingitur. Quamvis vero sacrarum stationum titulis, praerogativis, privilegiis praefinitae Ecclesiae praefulgeant, tamen haud raro contigit ut, cum sive fidelium commodum sive sacrorum locorum status, sive amplificandae huius largitatis voluntas deposceret, alia alii substituta aut accensita sit. Piae liber-

tatis nunc studio permoti atque votis optatisque obsecundantes, quae Dilecti Filii Nostri Caietanus Bisleti, Card. Titularis S. Agathae, et Franciscus Marchetti Selvaggiani, Card. Titulo S. Mariae Novae, Noster in Urbe in spiritualibus Vicarius Generalis, Nobis protulerunt, laudatas Ecclesias, nempe diaconiam S. Agathae et titulum S. Mariae Novae, perpetua huiuscemodi favoris et decoris accessione honestare et augere statuimus. Quae duae Ecclesiae cum memoriis gloriisque sint insignes, Nobis haud exigue sunt carae. Altera enim haud modo, curis praesertim eiusdem dilecti Filii Nostri Caietani Card. Bisleti affabre restituta, pristino splendore fulget, verum etiam novissime auspicato illic inventis exuviis Sanctorum Martyrum Hippoliti, Adriae, Paulinae, Mariae, Neonis, qui usitato nomine Martyres Graeci appellantur, necnon Nominandae aliorumque, quorum nomina latent, eisdem rite recognitis sollemnique religione ibidem reconditis nobilior evasit, eo vel magis quod optatissima erga Orientalem Ecclesiam amoris pignora servat. Alteram vero sitam in Urbis parte antiquitatis monumentis inlustri, facilem aditu populique celebratam frequentia id quoque Nobis commendat, quod tum clarum Templum est Deiparae Virgini sacrum, tum, praeter complures Sanctorum Martyrum reliquias, Corpus quoque Sanctae Franciscae Romanae tuetur, atque antiquitus saepe decorata fuit veneranda praesentia Imaginis Ssmi Salvatoris Acheropitae vocatae, quae, cum a Patriarchio Lateranensi ad Basilicam Liberianam sollemni pompa duceretur, ibidem sistebat, antequam in perantiqua Diaconia S. Hadriani. Idcirco duas has Ecclesias S. Agathae et S. Mariae Novae auctoritate Nostra in perpetuum ad honorem et praerogativas Ecclesiarum Stationalium evehentes easdemque sacrarum indulgentiarum concessione ditantes, quibus ceterae huiusmodi fruuntur, id quoque decernimus, ut in Ecclesia S. Agathae statio quotannis eodem die, quo in titulo S. Pudentianae, celebretur, idest feria tertia post Dominicam tertiam Sacrae Quadragesimae; in Ecclesia autem S. Mariae Novae eodem die quo in titulo S. Apollinaris, idest feria quinta post Dominicam Passionis.

Hae vero celebritates, cura in primis eorum quibus officium incumbit, ea diligentia et navitate peragentur quam rei gravitas et Nostrae liberalitatis gratia efflagitat. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die v m. Martii an. MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

IN OPPIDO ET PRAEFECTURA APOSTOLICA DE YENKI IN MANCIURIA ABBATIA S. CRUCIS ERIGITUR E CONGREGATIONE OTTILIENSI ORDINIS SANCTI BENEDICTI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ab hodierno Archiabbate Sacratissimi Cordis Iesu ad S. Ottiliam, moderatore supremo Congregationis Ottiliensis ex Ordine Sancti Benedicti, edocemur intra fines Praefecturae Apostolicae de Yenki monasterium ex Ordine S. Benedicti exsistere in oppido de Yenki, quod nunc Prioratus est tantum titulo S. Crucis e Congregatione Ottiliensi Benedictina, quamvis iam numero monachorum ac bonis aedificiisque necessariis ad regularem vitam monasticam floreat. Rogat propterea Nos ipse Archiabbas ut eundem Prioratum nunc ad Abbatiae dignitatem evehamus, adeo ut ita monachis missionariis, qui in regione novae domui abbatiali finitima in Evangelium praedicandum incumbunt, opportunum vitae ac disciplinae monasticae centrum praebeatur, indigenis vero Christianis sive Coreanis sive Sinensibus ad amplectendam vitam religiosam occasio atque ansa facilius detur. Nos autem, quibus nihil antiquius est, quam ut religiosorum regularis vita aptis praesidiis modisque foveatur, optatis huiusmodi ultro libenterque adnuendum censemus. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae praepositis Congregationi pro Regularium Sodalium negotiis pertractandis, praesentium Litterarum tenore, apostolica Nostra auctoritate, Prioratum in oppido de Yenki intra fines Manciuriae ex Ordine Sancti Benedicti atque e Congregatione Ottiliensi sub titulo Sanctae Crucis in *Abbatiam* sui iuris, eodem titulo retento, constituimus, eandemque Congregationi Ottiliensi ex Ordine Sancti Benedicti unimus, nec non privilegiorum eidem Congregationi concessorum, servatis de iure servandis, participem facimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Abbatiae Sanctae Crucis de Yenki, sic per Nos constitutae, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die I m. Augusti, an. MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

DIOECESIS BRICTINORIENSIS B. MARIA V. « DEL LAGO » CONSTITUITUR PATRONA PRINCIPALIS ATQUE S. CATHARINA V. M. ET S. RUFFILLUS EP. M. DECLARANTUR PATRONI SECUNDARII. ITEM S. CATHARINA V. M. CIVITATIS BRICTINORII ET S. RUFFILLUS EP. C. CIVITATIS FORIPOPILII PATRONI PRINCIPALES CONFIRMANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quum Brictinoriensis Dioecesis suo apud Deum praecipuo Patrono careat, Ven. Frater Franciscus Gardini, eiusdem Dioeceseos Episcopus, communia vota expromens tum Capituli Ecclesiae Cathedralis, tum Cleri et Magistratuum, Nos enixe rogavit, ut Beatissimam Virginem, vulgari nomine « del Lago » nuncupatam, quam singulari veneratione Brictinorienses prosequuntur, praecipuam Patronam totius Dioeceseos, Sanctos vero Catharinam Virginem et Martyrem, nec non Ruffillum Episcopum et Confessorem Compatronos declarare seu confirmare suprema Nostra Auctoritate dignemur. Petiit insuper idem Ven. Frater ut Sancta Catharina Virgo et Martyr principalis Patrona Civitatis Brictinoriensis, et Sanctus Ruffillus, Episcopus et Confessor, praecipuus Civitatis Foripopilii Patronus, a Nobis similiter confirmentur. Quibus precibus et piis votis libenti animo Nos obsecundare volentes, audito Dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Protodiacono Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Beatissimam Virginem Mariam sub enunciato vulgari titulo « del Lago » *praecipuam Patronam*, Sanctos vero Catharinam, Virginem et Martyrem, et Ruffillum, Episcopum et Confessorem, *Patronos secundarios* seu *Compatronos* totius Brictinoriensis Dioeceseos nominamus, atque confirmamus, adiectis iuribus et privilegiis liturgicis, quae huiusmodi coelestium Patronatuum propria sunt. Praeterea indulgemus, ut festum Ss. Deiparae Virginis sub enunciato titulo quotannis Sabato ante Dominicam post Ascensionem D. N. Iesu Christi ritu duplici primae classis cum octava celebretur et recolatur. Pari autem Apostolica Nostra Auctoritate Sanctam Catharinam, Virginem et Martyrem, Patronam principalem civitatis Brictinoriensis et Sanctum Ruffillum, Episcopum et Confessorem, Patronum principalem civitatis Foripopilii nominamus et confirmamus, simulque indulgemus, ut eorundem Patro-

norum festum, servatis de iure servandis, statis diebus ritu duplici primae classis cum octava quotannis celebretur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Haec edicimus, statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque, ad quos spectant, sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die v mensis Martii, an. MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

IV

STATUTA, QUAE AD CURAM SPIRITUALEM MILITUM CATHOLICORUM EXERCITUS GERMANIAE SPECTANT, ADPROBANTUR.

PIUS PP. XI

Decessores Nostros vestigiis secuti, iam anno millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die x m. Septembris, Nos Ipsi inter Sanctam Sedem et Germanicam Rempublicam habuimus ratam sollemnem Conventionem, quae cum additis Protocolli Finalis declarationibus iam die vicesima Iulii memorati anni pacta est. In articulo vero septimo ac vicesimo eiusdem Conventionis, cum ea summatim sint statuta quae ad spiritualem curam militum catholicorum exercitus Germanici spectant, decretum est etiam ut propriae et definitae regulae quoad curam eandem spiritualem, Litteris Nostris Apostolicis sub anulo Piscatoris obsignandis, audito Gubernio Germaniae, describerentur. Quae quidem regulae, latino sermone exaratae, a Sacra Congregatione negotiis ecclesiasticis extraordinariis praeposita recognitae sunt earumque tenor hic est qui sequitur; videlicet:

STATUTA AD CURAM SPIRITUALEM MILITUM EXERCITUS GERMANICI SPECTANTIA

I

Ordinarius castrensis, qui ex Apostolicae Sedis concessione episcopali dignitate fulgebit, ad hoc constitutus est, ut curae spirituali catholicorum ad exercitum Reipublicae Germanicae pertinentium efficaciter et fructuose consulatur.

II

Episcopus castrensis nominatur ab Apostolica Sede, servatis iis quae in art. 27 sollemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Rempublicam Germanicam die 20 Iulii 1933 initae statuuntur necnon ratione habita eorum quae in C. I. C. de qualitatibus promovendorum ad Episcopatum sancita sunt.

III

Episcopus castrensis iurisdictione ordinaria pollet, eademque ceteris Ordinariis non obnoxia, in omnes catholicos militum praefectos, ipsos et milites, necnon in omnes etiam e civium ordinibus qui iuxta leges nunc vigentes officiis exercitus addicti sunt, i. e. qui in copiis Reipublicae Germanicae stipendia merent, atque simul in eorum familias, itemque in membra catholica familiarum, quarum paterfamilias catholicam fidem non profitetur.

Obligatione applicandi Missam pro populo, expositionem Romano Pontifici faciendi de statu administrationis ecclesiasticae sibi commissae necnon visitationis ad Limina debitis temporibus perficiendae, Episcopus castrensis pariter tenetur sicut et ceteri Episcopi, qui iurisdictione ordinaria fruuntur.

Facultates Episcopo castrensi necessariae ut suam iurisdictionem exerceat, eidem, cum nominatur, immediate ab Apostolica Sede tribuuntur.

IV

Vocabulo familiae designantur unice propinqui ex parte patrisfamilias, nempe: uxor et filii, sive proprii sive adoptivi, usquedum vicesimum primum aetatis annum expleverint et in domo paterna degerint.

Iurisdictioni Episcopi castrensis subtrahuntur uxor a viro legitime separata, atque liberi qui una cum eadem matre cohabitant: ii omnes iurisdictioni Ordinarii loci subiiciuntur.

V

Iurisdictioni Episcopi castrensis subsunt in iis, quae militum cura pastoralis deposcit, tum scholae militares, tum aedificia omnia militaria (Kasernen, Festungswerke, etc.), necnon nosocomia et carceres unice militibus destinata, item ecclesiae et oratoria, quae unice militibus usui sunt quaeque vulgo « Garnisonkirchen » appellantur.

Quod vero ad alias ecclesias attinet, quae tantum certis diebus vel horis militibus usui sunt, pacta opportuna conficiantur cum rectore ecclesiae vel, si opus sit, cum iis qui aedificia possident aut administrant, accedente adprobatione Episcopi loci.

VI

Episcopo castrensi ius esto decretum condendi, quo ea omnia statuantur, quae sacram disciplinam sacerdotum castrensium provehant et foveant et fideles ipsi concreditos ad religionem catholicam fructuose profitendam admoveant. Curet igitur, ut, habito consilio cum Gubernio, religionis officia una cum militiae muneribus recte et opportune concilientur. Porro huiusmodi decreta antequam promulgentur Apostolicae Sedi subicienda sunt, ut eidem copia detur, si res ferat ac mutua consensione, aliquid immutandi vel addendi.

VII

Episcopus castrensis et sacerdotes in exercitu animarum curae stabiliter vacantes a Gubernio Germanico stipendia percipient praevisa legibus super stipendiis in Germania vigentibus, expleto autem cum laude munere, pensiones ad Germanorum iuris statuta metiendas.

Ut opportune provideatur honestae sustentationi cleri, qui a cura castrensi, iure pensionis congruae nondum acquisito, dimittitur, tempore muneris castrensis ad arcam nummariam pro pensionibus in dioecesi, cui incardinatus est, quotannis certam pecuniam tamdiu solvet, donec firmum comparaverit ius percipiendi ex aerario militari, expleto munere, tantum pensionis quantum parochi emeriti in dioecesi, cui ipse incardinatus est, expleto munere percipiunt.

Hoc in casu ecclesiastico viro castris addicto ius est tantum pecuniae recipiendi quantum, pensionis sibi parandae causa, in arcam nummariam pro pensionibus in dioecesi immiserit, sine autem usuris: quod cum aes ipse susceperit, nihil ab eadem arca deposcendi ei fas sit.

VIII

Sedes Episcopi castrensis eiusque Curiae, iuxta canones C. I. C. instructae, Berolini esto, ubi cura Gubernii loca congrua cum Ordinario tum Curiae instituenda erunt. Quin etiam danda erit opera ut huic fini apta domus attribuatur.

Episcopus castrensis ad iuris canonici praescripta Curiam instituat. Deliget Vicarium generalem, qui potestate ordinaria ei adiutricem operam praestabit in iis omnibus quae ad spiritualem curam catholicorum in Germania militiae munera obeuntium pertinent (can. 366 § 1). Vicarius generalis munere quoque officialis ad normam can. 1573 § 1 fungi poterit, quamdiu, propter negotiorum exiguitatem, Episcopus alium officialem ab eo distinctum ad id ei accensendum opus non esse aestimaverit.

Omnes causae contentiosae de vinculo matrimonii, etiam in prima instantia, non coram tribunali castrensi sed coram tribunali Ordinarii loci tractandae erunt, qui ad normas iuris canonici competens erit. In casibus cc. 1990-1991 C. I. C. praevisis declaratio nullitatis spectabit ad Episcopum loci, non vero ad Ordinarium castrensem, qui tamen cognoscere potest causas de separatione tori, mensae et habitationis.

In causis criminalibus sacerdotum castrensium, pro quibus C. I. C. pluritatem iudicum vel praescribit vel commendat (can. 1576), ius esto Episcopo dioecesis, cui conventus incardinatus est, si pro sua prudentia opportunum iudicaverit, ecclesiasticum virum, tribunalis dioecesani membrum, deputandi, qui tribunali ab Episcopo castrensi constituto pro hac causa pleno iure cooptandus est.

Pro causis actis coram Episcopo castrensi tribunal secundae instantiae esto penes Episcopum Berolinensem.

IX

Cum vi muneris sui Episcopus castrensis praesit curae spirituali militum, cordi ei erit praecipue institutionem religiosam catholicorum sibi subditorum fovere, ad ecclesiastica sacramenta suscipienda faciliorem eis aditum reddere ac legum ecclesiasticarum observantiam omni ope provehere.

Sacerdotes castrenses tenentur legibus ecclesiasticis non solum generalibus, sed etiam particularibus territorii, in quo versantur, praesertim iis, quae obligationes clericorum et cultum divinum spectant.

X

Ut electio capellanorum minorum catholicae rei benevertat et iam ab initiis par sit gravitati officii ipsis committendi, curent locorum Antistites, quos idcirco Ordinarius castrensis adibit, ut nonnisi viri probatae virtutis, de quorum idoneitate et dignitate plane ipsis constet, ad tam difficile munus obeundum accenseantur. Idcirco solum illorum ratio habeatur, qui ab Ordinario proprio proponuntur vel saltem, additis testimoniis idoneitatis et dignitatis, efficaciter commendantur.

XI

Nominatio omnium sacerdotum castrensium pertinet ad Ordinarium castrensem, collatis cum Reipublicae potestatibus, quarum res interest, consiliis. Episcopo castrensi liberum iudicium esto, num de nominatione huiusmodi rogari oporteat sententiam Episcopi quoque, intra cuius terri-

torium nominandus officium parochi castrensis obiturus sit. Antequam tamen nominatio fiat, eidem Episcopo praevius dandus est nuntius.

Aggregatio ad clerum castrensem non secumfert excardinationem a propria dioecesi.

XII

Parochi castrenses ceterique sacerdotes ad sacrum ministerium in exercitu obeundum legitime deputati iurisdictioni Episcopi castrensis subsunt et ab eo iurisdictionem ac facultates necessarias accipiunt. Episcopo castrensi ius est eos sede et officio mutare, praevio hac de re communicato nuntio cum Ordinariis locorum quorum res interest.

XIII

Sacerdos castrensis, si ab Ordinario castrensi dimittatur, relabitur ipso facto sub iurisdictionem Ordinarii, a quo licentiam transeundi ad clerum castrensem antea obtinuit.

XIV

Episcopi castrensis est paroecias militares erigere vel erectas immutare, earumque fines statuere. Tamen is ad id peragendum ne procedat, nisi de iis, priusquam conficiantur, Episcopos, quorum res interest, edocuerit.

Quod si sacerdos castrensis etiam ultra fines sui muneris in bonum animarum ceterorum fidelium operam suam impendere velit, facultatem petat ab Ordinario loci.

XV

Ubi sacerdotes castrenses praesto non sunt, curet Episcopus castrensis — praehabito consensu Ordinarii loci — ut spirituali bono militum a clericis singulorum locorum congrue consulatur.

XVI

Ne vero dubitationes vel abusus oriantur, caveat Ordinarius castrensis ut testimonium iurisdictionis vel facultatis concessae sacerdotibus in cura pastorali castrensi operam navantibus litteris consignatum tradat, ut ipsi, si opus sit, facultatem, qua praediti sunt, probare valeant.

XVII

Locorum Ordinarii propenso animo curabunt ut Episcopo castrensi eiusque capellanis pro necessitate praesto semper sint, tum usus ecclesiarum, tum opera sacerdotum pro ministerio pastorali castrensi; Episcopus

vero castrensis vicissim curabit, ut sacerdotes castrenses grato animo huiusmodi officia rependant ac praesertim clericis locorum in sacris muneribus obeundis auxilium ferant.

Si controversia in sacro ministerio aut in qualibet re, quae ad forum ecclesiasticum spectat, inter clerum castrensem et clerum dioecesanum oriatur, pro bono et aequo componatur ab Ordinariis utriusque partis; quod si fieri nequeat, Apostolicae Sedi deferatur.

XVIII

Quod attinet ad administrationem sacramentorum et ad functiones paroeciales, servetur ius commune, haud spretis tamen legitimis consuetudinibus locorum.

In potestate paroeciali capellanis militaribus Reipublicae Germanicae concessa continetur etiam potestas assistendi matrimoniis fidelium sibi vi iurisdictionis exemptae subditorum — ea tamen lege, ut quoad validitatem matrimoniorum haec potestas intellegenda sit cumulativa cum Ordinario et parocho loci vel sacerdote ab alterutro delegato.

In iis, quae spectant ad celebrationem matrimonii, vigeant praescripta can. 1097 C. I. C.

XIX

Ut acta ac documenta quae ad curam animarum pertinent rite serventur ac, data necessitate, facilius reperiantur, studeat sacerdos curae animarum castrensi addictus, ut omnia acta paroecialia (sc. circa Baptismata, Confirmationes, Matrimonia et decessus) citissime et diligentissime peculiaribus libris mandentur ac eorum exemplar authenticum quotannis ad Curiam castrensem mittatur.

XX

Caveat Episcopus castrensis ut, si agatur de sacrificio Missae celebrando sub divo, diligentissime serventur praescripta can. 822 § 4 et ea quae Sacra Congregatio Sacramentorum in epistola uniformi Ordinariis Italiae die 26 Iulii 1924 data (cfr. *Acta Ap. Sedis*, vol. XVI, n. 9, p. 370) edidit. Consideret praesertim quod in laudata epistola uniformi statutum est, scilicet Sanctae Missae extra ecclesiae septa celebrationem ad saeculares celebritates aut politica festa religioso honestanda decore prorsus vetitam esse.

Missam sub divo, servatis servandis, tantum in castris et in iis locis celebrari sinat, quae peculiariter militibus destinata sunt: sin alibi, etiamsi condiciones a can. 822 § 4 et a laudata epistola uniformi impleantur, licentiam Ordinarii loci petat.

XXI

Vacante Episcopi castrensis munere, nisi aliud a Sancta Sede cautum sit, iurisdictio et facultates huius muneris propriae interim a Vicario generali castrensi exercebuntur, ea tamen lege ut hoc tempore nihil innovetur.

Itaque motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, suprascripta « statuta ad curam spiritualem militum exercitus Germanici spectantia » plenissime adprobamus eisdemque Apostolicae sanctionis robur adiicimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectant, plenissime suffragari sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XIX m. Septembris an. MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimo quarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EM̃UM P. D. CAROLUM IOSEPHUM TIT. SS. QUATTUOR CORONATORUM S. R. E. PRESB. CARDINALEM SCHULTE, ARCHIEPISCOPUM COLONIENSEM, XXV EPISCOPATUS ANNUM EXPLETURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quinque Episcopatus lustra, praeclaris operibus meritisque insignia, sunt profecto inter maxima Dei beneficia referenda. Pio igitur opportunoque consilio fideles isti, praeeuntibus sacris administris, meritas divinae Liberalitati gratias die faustitatis tecum persolvent, tibique filialem observantiam et laetitiam aperte significabunt. Nos autem in primis, qui plane perspectas habemus animi ingeniique tui dotes egregias, ac singulare novimus studium, quo Altissimi gloriam bonumque animarum prosequeris, in partem gaudii tui venire percupimus ac paternas tibi gratulationes Nostras deferre exoptamus. Integro enim tempore, quo, primum inter christifideles Pader-

bornenses ac deinde in perampla ista nobilissimaque Ecclesia, pastorale officium obiisti, per cuncta ditionis tuae loca perque universas gravissimi ministerii partes, relucentem flammam apostolici tui ardoris omnes conspexerunt. Quin immo, quum teterrimum illud bellum aestuaret, plures quoque advenae ex qualibet natione, miseri in captivitate degentes, industriam et caritatem tuam lenimenque sortis persenserunt. Hanc itaque faustitatis tuae opportunitatem libenter nacti, tibi, dilecte filii Noster, de impigro frugiferoque episcopali munere hactenus gesto vehementer gratulamur, novamque gratiarum copiam ac praemia minime defutura a supremo rerum Dominatore tibi adprecamur. Tu ergo ex iucunda sacri eventus celebratione novas sume vires novosque animos ac spiritus, ut maiora in posterum et etiam asperiora, si gregis bonum expostulaverit, persequi valeas. Etenim, si quondam regimen archidioecesis istius inter gravissimas difficultates iniisti, at non minores hodie exstant. Agitur nunc profecto de tuenda christiana fide, de integritate servanda eorum morum, qui, tam diuturno saeculorum decursu, tot varias dissimilesque gentes ad humanum civilemque cultum adduxere. Perge igitur, Dilecte Fili Noster, salutaria incepta perficere et nobilissimas officii tui partes sustinere. Scientiarum quidem litterarumque incrementa, iusta fraternaque inter operum datores et opifices concordia, cetera innumera pietatis caritatisque opera per Actionem Catholicam provehenda, quibus naviter usque incubuisti, non minus Christifidelium communitati, quam patriae civilique consortioni prodesse manifesto videntur. Interea, quo proximus dies, sancto Iosepho dicatus, geminatam tibi allaturus laetitiam, sollemnior evadat, facultatem eidem tribuimus, ut, sacris pontificali ritu operatus, adstantibus fidelibus Nostro nomine Nostraque auctoritate benedicas, plenam commissorum veniam eisdem proponens, usitatis Ecclesiae conditionibus lucrandam. Divinarum autem gratiarum praenuntiam ac praecipuae caritatis Nostrae testem, tibi, Dilecte Fili Noster, Episcopis tuis Auxiliaribus, universoque clero et populo tuae vigilantiae concredito Apostolicam Benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Martii, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. EUGENIUM TITULO SS. IOANNIS ET PAULI, S. R. E. PRESBYTERUM CARDINALEM PACELLI A PUBLICIS NEGOTIIS, QUEM, ANNO IUBILARI REDEMPTIONIS EXEUNTE, LEGATUM MITTIT AD SOLLEMNIA LAPURDI IN TRIDUUM PERAGENDA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Anno Sancto ad exitum feliciter vergente, praefiniti imminent dies, in quos piaculares supplicationes Lapurdi sollemniter peragendas per Litteras Nostras « Quod tam alacri » superiore mense Ianuario publice palamque ediximus. Mox igitur ad prodigiale Massabiellense specus omnes convenient, sive corpore, sive animo, quotquot ex omni gente ac natione veri nominis christiani in terris commorantur. Omnes profecto, inquimus, qui semetipsos divino Redemptoris sanguine irroratos esse meminerint, ad immaculatam perdolentemque Matrem oculos mentesque convertent, atque, tam augusta potentique filiorum interprete, per suavem quandam communemque vim, caelestem exorabunt misericordiarum Patrem, ut pax alma redeat aegris mortalibus, arrideatque tandem melioris temporis aurora. Has itaque proximas supplicationes Nos quidem in primis, ut in sacro nuper Consistorio confirmavimus, peculiari quodam modo ac ratione participare volumus, iisque per Legatum Nostrum praesentes adesse exoptamus. Quo autem celebritatis eiusmodi participatio ac praesentia Nostra luculentius adpareat, a cunctisque Lapurdum conventuris vividius altiusque persentiatur, tibi ipsi, dilecte fili Noster, qui sollicitudines omnium Ecclesiarum tantopere Nobiscum participas, proque officio tuo cotidiano talis es, ut vere proprieque Legatus a latere Nostro mitti ac vocari queas, perhonorificum huiusmodi munus libentissime demandamus, minime sane dubitantes id et tibi admodum gratum et omnibus celebritati adfuturis periucundum. Te igitur, dilecte fili Noster, per has litteras Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, ut Nostram gerens personam sollemnibus Lapurdi in triduum peragendis nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Pro certo autem habemus, te, pro studiosa tua eximiaque erga Deiparam observantia ac veneratione, pro eadem ipsa, qua polles, apud Sanctam Sedem auctoritate purpuratique Patris amplitudine, itemque ob egregia ac singularia, quibus enites, et animi et facundiae ornamenta, quemadmodum in recenti ad Bonaërensem civitatem legatione, cuius eucharistici triumphi adhuc late per orbem personant, ita in sacra hac piacularique missione, omnibus sane exemplo atque

incitamento exstiturum. Quo vero proxima sollemnia uberiorem fructuum copiam Christifidelibus adferant, tibi ultro damus, ut, statuta die, Sacro sollemniter peracto, benedictionem Nostro nomine adstantibus impertias, plenam admissorum veniam iisdem proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Interea, ut omnia prospere feliciterque succedant a Deo precati, secundi exitus conciliatrix, paternaeque voluntatis Nostrae testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, iisque omnibus, qui celebrationi intererunt, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XII mensis Aprilis, in festo Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. ALAFRIDUM ILDEFONSUM TIT. SS. SILVESTRI ET MARTINI IN MONTIBUS S. R. E. PRESB. CARDINALEM SCHUSTER, ARCHIEPISCOPUM MEDIOLANENSEM, NOVAM MAIORIS SEMINARII SEDEM VENEGONI INAUGURANTEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Suavi semper maximaque oblectatione perfundimur, quoties ad praenobilem istam Archidioecesim mentis oculos animumque convertimus. Peracceptus igitur Nobis optatissimusque exstitit nuntius allatus, sacra istic apparari sollemnia ad novam, peramplam augustamque Seminarii Maioris sedem fauste inaugurandam, venustamque eius Ecclesiam auspicali ritu consecrandam. Quot sane praeclara Dei beneficia iucundosque eventus in Nostram revocat memoriam sacrum istud clericorum Seminarium! Revocat enim Seminarium seu Seminaria, ubi caelestes afflatus atque invitamenta ad sacerdotium ineundum intime percepimus, ubi ad sinceram pietatem doctrinamque sacram instituti atque eruditi sumus, ubi deinceps divinis initiati mysteriis, primum habuimus in deliciis magisterium obire iuvenumque fingere mores. Quapropter, si praeterito vitae tempore, praesertim quum Ecclesia ipsa Ambrosiana Nobis commissa fuit, florens istud sacrae iuventutis viridarium magnopere Nobis exstitit cordi, impraesentiarum quoque idem, licet corpore absentes, et carissimum habemus et peculiari gratia favoreque prosequimur. Tibi itaque, dilecte fili Noster, qui tantas curas in adolescentis cleri bonum profectumque impendis, quique perhumanum iniisti consilium novas Seminarii aedes

die Nobis singulariter grato dedicandi, ponendique in eiusdem atrio signum Nostram referens effigiem, de pastorali sollicitudine deque filiali officio paterne gratulamur, meritasque gratias ex animo palamque profitemur. Tu vero ipse, augustus Nostrae mentis interpres, significare omnibus velis, Nos summo animi studio ac benevolentiae ardore praesentes fore sollemnibus proximis, quibus intererunt, ut libenter audivimus, cuncti quoque Episcopi regionis istius ac primores ex omni ordine cives atque magistratus. Quo autem Nostra faustae celebrationis participatio manifestior appareat, carissimo ipsi Seminario sacram pyxidem ad Dominicum Corpus custodiendum porrigendumque, haud levi opere artificioque confectam, paterno dono mittendam curavimus. Tibi, praeterea, dilecte fili Noster, facultatem damus, ut, sacris peractis caeremoniis, Nostro nomine Nostraque auctoritate adstantibus benedicas, plenam admissorum veniam iisdem proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Conciliatrix interea ac praenuntia caelestium gratiarum praecipuaeque Nostrae dilectionis testis esto Apostolica Benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, ceterisque Langobardiae Praesulibus, itemque Seminarii moderatoribus, magistris atque alumnis, universoque clero et populo tibi concredito amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXI mensis Aprilis, in festo Paschae Resurrectionis D. N. I. C., anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

S. PAULI IN BRASILIA-BRIGANTIENSIS-CAMPINENSIS

COMMUTATIONIS FINIUM

DECRETUM

Cum nuper expostulatum fuerit ab Apostolica Sede ut limites inter dioecesim Brigantiensem et archidioecesim S. Pauli, nec non inter eamdem dioecesim Brigantiensem et dioecesim Campinensem, cohaererent cum limitibus civilibus, Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, perpendens petitionem cessuram in bonum spirituale fidelium, eidem benigne annuendum censuit. Quare, attento favorabili voto Excmi ac Revmi Domini Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et Nuntii Apostolici in Brasiliana Republica, nec non consensu Excmi ac Revmi Leopoldi Duarte Silva, Archiepiscopi S. Pauli, Excmi ac Revmi Mauritii Iosephi da Rocha, Episcopi Brigantiensis, et Excmi ac Revmi Francisci de Campos Barreto, Episcopi Campinensis, de Apostolicae potestatis plenitudine, atque suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, statuit, vi praesentis Consistorialis decreti, ut binae portiones territorii, quarum una in municipio *Itatiba*, altera in municipio *Juqueri*, pertinentes ad archidioecesim S. Pauli, ab eadem archidioecesi dismembrentur ac dioecesi Brigantiensi perpetuo incorporentur; item parva pars territorii municipii *Parnahyba*, quae continetur in dioecesi Brigantiensi, ab eadem disiungatur et archidioecesi S. Pauli attribuatur; ut ea pars territorii municipii *Amparo*, quae spectat ad dioecesim Brigantiensem, ab ista separetur et dioecesi Campinensi adscribatur; mutatis hac ratione finibus praefatarum dioecesium.

Ad haec omnia exsecutioni mandanda idem Ssmus Dominus deputare dignatus est memoratum Excmum P. D. Benedictum Aloisi Masella, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate con-

stitutum, onere imposito ad hanc S. Congregationem mittendi quamprimum authenticum exemplar actus exsecutionis peractae. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 16 Martii 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

SACRA CONGREGATIO PRO ECCLESIA ORIENTALI

NOTIFICATIO

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, in audientia dierum 1 et 22 mensis Iunii, anno 1935, Cardinali a Secretis S. Congregationis pro Ecclesia Orientali et Cardinali Paenitentiario Maiori respective concessis, statuere dignatus est, ut, fideles quoque orientales cuiuscumque ritus in iis quae Indulgentias respiciunt Sacram Paenitentiariam adeant.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, die 21 m. Iulii a. 1935.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE A IESU CONFUNDATRICIS INSTITUTI PARVULARUM SORORUM AB ASSUMPTIONE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« O bona mater caritas, quae sive foveat infirmos, sive exerceat provectos, sive arguat inquietos, diversis diversa exhibens, sicut filios diligit universos. Cum te arguit mitis est, cum blanditur simplex est... Ipsa est

quae, Deum homini placans, hominem Deo reconciliavit. Laesa non provocat, sed spreta te revocat... Liceat laesa, licet offensa, si conversus fueris ad illam, obviabit tibi quasi mater honorificata. Contemptus oblita sui, ruet in amplexum tui » (S. Bern. Ep., ad Fulconem, in init.). Graphice his verbis caritas Servae Dei Mariae a Iesu describitur.

Ipsa enim quasi filia in Deum, et quasi mater in proximum ardentissima flagrans caritate, omnibus omnia facta in infirmorum curam se impendit ut eorum animas Christo lucrifaceret; quam pretiosam hereditatem transmisit Parvularum Sororum Instituto, quod ipsa, Servo Dei Stephano Pernet primitus impellente, favente et moderante, in actum deduxerat.

Maria Antonia Fage, die 7 Novembris mensis anno 1824 Parisiis nata, sequenti die baptizata fuit. Quum pater uxorem et filiolam vix natam deseruisset, mater puellae, Susanna Mutinot, suarum manuum labore aegre victitabat. Antonia, vixdum quinquennis, divinae caritatis inpulsu permota, coaequalibus suis pro suo modulo conciones habere solebat, ut eas puellas ad Dei amorem alliceret. Quum litterarum rudimenta apud quasdam Religiosas Sorores poneret, ad sacram synaxim primitus accessit. Non multo post, cum tredecim esset annorum, demortua matre, a piis quibusdam coniugibus uti filia amanter excepta, apud eos usquedum ad alendam vitam sibi sufficeret permansit. Tribulationibus velut ignis probata, pietatis operibus dedita, mirabiles in caritate progressiones fecit, quae ad magna in Dei Ecclesia facinora patranda eam praepararunt.

Animos adolescentium operariarum, seu in officina sororum Binet seu in altera Mesnard, suae curae commissarum quasi amantissima mater, ad pietatem bonamque frugem, educavit. Tertio Ordini S. Dominici, sub Catharinae nomine, adscripta, sanctae Senensis Virginis virtutes et zelum imitans, patientis Christi imaginem in suo corde referre sategit, crucis amore ad quaeque perferenda comparata. Sed iam divina consilia in ea maturescebant.

Servus Dei Stephanus Pernet, e pia Societate Presbyterorum ab Assumptione, « animarum zelo succensus, non sine divinae providentiae instinctu et auxilio... ad instituendam novam Sororum familiam animum admovit, quibus munus infirmis in suis domiciliis adsistendi esset concreditum, ut per hoc infirmorum et suarum familiarum animae Christo lucrifierent » (Decr. Intr. causae St. Pernet). Hic Dei Famulus anno 1864 mediante, vixdum Mariae Antoniae Fage occurrit, eam ad tantum opus a Deo praeparatam comperit. Verum vir Dei, ne praepropere ageret, quae mente volvebat, effusis precibus, enixe Domino commendabat: sequenti autem anno in actum deducere incepit. Antoniam, ab officina Mesnard abstractam, ut ad religiosam vitam formaret, matri Eugeniae a Iesu, Religiosa-

rum ab Assumptione fundatrici, et matri Franciscae Eugeniae de Malbosc tironum magistrae commisit: Antonia autem brevi temporis spatio adeo profecit, ut ad novam religiosam familiam regendam aptissima fuerit habita. « Gratias Domino ago, P. Pernet aiebat, me talem erga filias matrem invenisse, quae corde magno et animo volenti, hoc arduum opus perficeret ».

Porro Antonia, assumpto Mariae a Iesu nomine, prius privata vota anno 1866, emisit, quae post acceptum religiosum habitum renovavit. Institutum Parisiis fundatum, approbantibus Cardinali Archiepiscopo Guibert eiusque coadiutore Servo Dei Beniamino Richard, deinde Archiepiscopo pariterque Cardinali, brevi temporis spatio mire auctum et propagatum, anno 1897 decretum quod dicitur *laudis*, anno vero 1901 approbationis definitivum decretum *amplissimis verbis* ab Apostolica Sede meruit obtinere. De Instituto hoc, S. Ioannes Bosco anno 1883 edixit: « Opus Dei est: magna in Ecclesia operabitur: constanter pergite ». Et iure merito. Hoc enim vel ab initio uberrimos referebat fructus: abiurationes ab haeresi, adultorum baptismata, matrimoniorum legitimationes benefactaque omne genus. Quos fructus Deus quasi praemium virtuti largitus est tum patris Pernet, cum matris Mariae a Iesu. Quae zelo gloriae Dei et salutis animarum exaestuans, cruci Christi fideliter subnixa, de se humillime diffidens sed in Deo unice confidens, vincens in bono malum, patri Pernet vel in minimis obediens, aegerrima semper valetudine laborans, numquam animo decidens, extremam pauperiem, impiorum calumnias, bonorum diffidentiam, daemonis insectationes, animi angores, belli et seditionum pericula fortissime sustinuit: filiabus suis exemplo et verbo ad asperam Instituti vitam amplectendam et adamussim exequendam animum addens.

Tot tantisque meritis cumulata, morientium sacramentis roborata, die 18 Septembris mensis anno 1883 sancto exitu ad Dominum evolavit, caeleste regnum ab Eo receptura Cuius regni adventum in terra iugiter anhelavit.

Plures seu spirituales gratias seu corporales sanationes videtur Deus, servae suae intercessione, operatus. Quare in Parisiensi Curia annis 1921-22 Ordinaria auctoritate processus constructus est. Die 28 Iulii anno 1926 S. R. C., scriptis examinatis, nihil obstare edixit, quominus ad ulteriora procedi quiret.

Eapropter Rm̃us P. Marianus Rodriguez O. S. A., huius Causae Postulator legitime constitutus, apud S. H. C. ut Causa introduceretur enixe rogavit. In Ordinario itaque sacrae Congregationis Coetu hesterna die ad Vaticanas Aedes habito, Em̃us ac Rm̃us D. Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Causae Ponens seu Relator, Dubium proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis*

Causae praedictae Servae Dei in casu et ad effectum de quo agitur, et super hac de more retulit. Emi ac Rmi PP., hac audita relatione, nec non auditis Officialium Praelatorum scripto datis suffragiis, audito praesertim R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali: attentis quoque Postulatoriis litteris quinque Emorum Cardinalium, plurium Archiepiscoporum. Episcoporum, Abbatum, Generalium Congregationum Moderatorum, praesertim Presbyterorum ab Assumptione, Societatis Mariae et Generalis Superiorissae Parvularum Sororum, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu *signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem subsignata die Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione ab infrascripto Cardinali, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Mariae a Iesu, Instituti Parvularum Sororum ab Assumptione confundatricis, signare dignata est.

Datum Romae, die 27 Martii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

SABINEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI PLACIDI RICCARDI, SACERDOTIS MONACHI PROFESSI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS CASINENSIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« Ausculta, o fili, praecepta magistri et... admonitionem pii patris libenter excipe et efficaciter comple ». Hoc saluberrimo monito, occidentalium monachorum Patriarcha Benedictus, sapientissimam regulam exorditur monastici sui Instituti, quod barbarorum mores emollivit, civilem societatem in ruinam labentem ab interitu vindicavit, innumerosque filios per saeculorum decursum ad sanctitatis culmen adduxit. Hanc vocem Thomas Riccardi generose auscultavit, monasticam vitam in Ordine S. Benedicti professus, atque « ab ipsius numquam magisterio discedens, in eius doctrina

ad mortem usque perseverans, passionibus Christi per patientiam participavit, ut regni eius mereretur esse consors » (Ibid.).

Natus hic est in oppido *Trevi* intra Spoletanae Dioecesis fines, anno 1844, die Praecursoris Domini Nativitati dicato. Thomae nomen in sacro baptismate fuit ei impositum. Eius parentes Franciscus et Maria Stella Paoletti, singulari pietate in exemplum conspicui, novem liberorum christianae educationi summam curam impenderunt. Thomas quum octo ageret annos, in litteris instituendus Lucariniano Collegio, ibi florenti, creditus est, quo ob politicas perturbationes clauso, seu domi seu Spoleti humanioribus studiis sedulo incubuit, spiritus sui moderatore usus sacerdote Petro Bonilli, cuius excessum nuper Spoletani cives, uti pauperum patris, unanimiter complorarunt. Anno 1865 philosophicis disciplinis in Collegio Angelico Ordinis Praedicatorum operam daturus, Urbem petiit.

Non sine beatae Virginis secreto impulsu sacram Lauretanam Domum sequenti anno peregrinus devote invisit; ubi dum preces effunderet, subita animi commotione excitus, lacrimarum imbrem profundens, prima ad perfectiorem vitae statum divinae vocationis germina in se oriri persensit.

Urbem cum remeasset, spiritualibus exercitationibus, ad S. Eusebii apud Patres Societatis Iesu, summa cura attendit, seque ad Ordinem S. Benedicti, solitudinis studio, allici impellique percepit.

Nec mora. Novembri mense a. 1866 in Monasterio S. Pauli de Urbe in « Postulantium » numerum adscitus, singulari pietate ac regularum observantia inclaruit, et die Epiphaniae Domini sequentis anni tirocinium inchoavit, assumpto Placidi nomine.

Dominica II post Epiphaniam, SSmo Nomini Iesu tunc sacra, anno 1868, simplicia, quae dicuntur, vota nuncupavit. Philosophicarum disciplinarum curriculo expleto, theologicis maximo sui animi gaudio operam navavit. Eodem anno prima clericali Tonsura, minoribusque Ordinibus fuit insignitus. Duobus post annis sacros Subdiaconatus et Diaconatus Ordines suscepit.

Mutato interim Romae politico regimine et iniquis legibus contra ecclesiastica iura latis, quasi transfuga, militari carceri addictus fuit, dein ob valetudinis debilitatem liber evasit, et in dilectum Monasterium rediit. Die 25 Februarii mensis anno 1871 Sacerdotio fuit initiatus. Variis muneribus sive intra Monasterii septa, sive extra, summa diligentia et animarum emolumento functus est.

Abbatialis Vicarius apud Moniales S. Magni, Ameriae, regularem observantiam fortiter suaviterque instaurare est aggressus.

Tironum magisterium in S. Pauli Monasterio, difficillimis in adiunctis, per biennium summa prudentia et subditorum utilitate obivit: Ameriamque reversus inceptum opus mire complevit.

Farfensi B. M. V. sanctuario rector datus, viginti circiter annorum spatio, fere ad mortem usque, ibi permansit. Divinum cultum pene desertum ad novam suscitavit vitam. Confluentem populum christiana catechesi erudire, verbo Dei excolere, eique sacramenta indefesse, nulli parcens labori, nulli parcens industriae, ministrare sanctum habuit. Summe paupertatem dilexit, egenisque quidquid prae manibus haberet effusissima caritate largiebatur. Orationis studio apprime deditus, quod sibi officia, quibus detinebatur, reliquum faciebant temporis, totum precationibus rerumque caelestium contemplationi diu noctuque impendebat. Asperis paenitentiis corpusculum domabat.

Non hominem sed angelum Missam celebrantem dixisses, in cuius praeparatione, praeter fere quotidianam exomologesim, duas insumebat horas, alteramque post celebratum sacrum in gratiarum actione.

Dominicae passionis cultor assiduus, pium Viae Crucis exercitium pluries in die iterabat. Beatissimam Virginem, cuius precatoriam coronam iugiter prae manibus gestabat, Eiusque castissimum Sponsum S. Ioseph, suavissima religione colebat. Pio quoque affectu sanctum patrem Benedictum, Sanctum Franciscum Assisiensem, cuius Tertio Ordini adolescens adscribi voluit, aliosque Sanctos prosequebatur. Ad animas in purgatorio igne detentas efficacius sublevandas indulgentias lucrari summopere satagebat.

Sed iam hominem, qui tanta pro Dei gloria et animarum salute operatus fuerat, aeterna requies manebat. Die 17 Novembris mensis anno 1913 apoplexia fuit adeo graviter tentatus, ut sacra unctione fuerit munitus. Verum aliquantulum convalescens, ad S. Pauli de Urbe monasterium fuit delatus.

Morbo in peius gradatim ruente, atque paralysi artuum usum impediente, ipse divinae voluntati plene submissus, orationi iugiter intentus, sacrosancta Eucharistia quotidie refectus, animi angores, atque corporis molestias et dolores, invicta patientia, et mirabili animi fortitudine toleravit. Tandem die 15 Martii mensis anno 1915 sacro oleo inunctus placido exitu animam Deo reddidit.

Decem post annis eius exuviae e romano coemeterio ad Farfensem Basilicam fuerunt translatae, confluente, etiam ex viciniis, Sabino populo, eum sanctum conclamante. Qua existente fama, in Sabinensi Curia informativae inquisitiones fuerunt peractae, aliaeque duae rogatoriales Ameriae et Coloniae Agrippinae, annis 1928-1930.

Servatis omnibus de iure servandis, die 9 Maii mensis elapso anno a sacra hac Congregatione super Servi Dei scriptis editum est decretum. Quum itaque nihil obstaret quominus ad Causae Introductionem procedi quiret, instante Rmo D. Anselmo Tappi-Cesarini, postulatore legitime

constituto, die 26 mensis huius Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, in Ordinario S. H. C. coetu dubium proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur*. Emi ac Rmi PP., audita Emi Cardinalis Ponentis relatione, nec non Officialium Praelatorum suffragiis scripto exaratis, auditoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, attentis quoque postulatoriis litteris trium S. R. E. Cardinalium, plurium Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, Civilis Magistratus Farae Sabinae, enixe Causae Introductionem expetentium, omnibus perpensis rescribendum censuerunt: *Affirmative*, seu *signandam esse Commissionem si Sanctissimo placuerit*.

Facta autem subsignata die Ssmo D. N. relatione a subscripto Cardinali Praefecto, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae D. Placidi Riccardi, Monachi professi O. S. B. Congregationis Casinensis, signare dignata est.

Datum Romae, die 27 Martii a. D. 1935.

C. Card. Laurenti, *Praefectus*.

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius*.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Sabato, 12 Ottobre 1935, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in Udienza solenne S. E. il Sig. Conte BONIFACIO PIGNATTI MORANO DI CUSTOZA, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Regno d'Italia, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli ecclesiastici allo studio della Sacra Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica, amministrativa e catechistica, si ricevono nella Segreteria della stessa Sacra Congregazione dal 20 ottobre al 10 novembre 1935.

Roma, 30 settembre 1935.

G. Bruno, *Segretario.*

TRIBUNALE DELLA SACRA ROMANA ROTA

AVVISO

Si fa noto che le domande di ammissione allo *Studio* della Rota, per il corrente anno giuridico, si ricevono negli Uffici del Tribunale fino al 20 Novembre.

1 Ottobre 1935.

A. Massimi, *Decano.*

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

26 Luglio 1935. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore dell'Istituto delle Madri Pie di Ovada* (Acqui).

11 Agosto » S. E. Rma Monsig. Carlo Serena, Arciv. tit. di Mira, *Nunzio Apostolico in Colombia.*

» » » S. E. Revma Monsig. Saverio Ritter, Arcivescovo tit. di Egina, *Nunzio Apostolico in Cecoslovacchia.*

12 » » S. E. Rma Monsig. Paolo Giobbe, Arcivescovo tit. di Tolemaide di Tebaide, *Nunzio, Internunzio Apostolico in Olanda.*

Assistenti al Soglio Pontificio:

20 Luglio 1935. S. E. Rma Monsig. Filippo Mc Devitt, Vescovo di Harrisburg.

19 Agosto » S. E. Rma Monsig. Tommaso Francesco Lillis, Vescovo di Kansas City.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine dello Speron d'Oro:

7 Marzo 1935. A S. E. il signor Conte Cesare Maria De Vecchi, Ministro dell'Educazione Nazionale nel Regno d'Italia.

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

14 Ottobre 1934. A S. E. il signor Getulio Vargas, Presidente della Repubblica del Brasile.

19 Febbraio 1935. A S. E. il signor Balì Edoardo Salazar, Gran Priore del S. Ordine di Malta per Napoli e per la Sicilia.

15 Marzo » A S. E. il signor dott. Carlo De Estrada, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario di Argentina presso la Santa Sede.

23 » » A S. E. il sig. Oscar R. Benavides, Presidente della Repubblica del Perù.

25 Marzo 1935. Al sig. Principe D. Lelio Nicolò Orsini, dei Duchi di Gravina, Brigadiere Generale nel Corpo delle Guardie Nobili Pontificie.

La Placca dell'Ordine Pïano:

30 Maggio 1935. Al sig. comm. Luigi Hirschbühl, Capitano Comandante della Guardia Svizzera Pontificia.

La Commenda con placca dell'Ordine Pïano:

14 Ottobre 1934. Al sig. Generale Pantaleone Pessoa (Brasile).

29 Marzo 1935. Al sig. Mario Geronazzo, dell'archidiocesi di Milano.

La Commenda dell'Ordine Pïano:

14 Ottobre 1934. Al sig. comm. Giovanni Severiano Da Fonseca Hermes (Brasile).

16 Febbraio 1935. Al sig. Conte Ildebrando Silvestri Faà, Esente nel Corpo delle Guardie Nobili Pontificie.

15 Marzo » Al sig. comm. Corrado Rolandone, Consigliere dell'Ambasciata dell'Argentina presso la S. Sede.

3 Aprile » Al sig. Conte Giuseppe Dalla Torre di Sanguinetto (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine Pïano:

14 Ottobre 1934. Al sig. Jorge Latour (Brasile).

» » » Al sig. Djalma Pinto Ribeiro Lessa (Brasile).

» » » Al sig. Argeu de S. Machado Guimarães (Brasile).

» » » Al sig. Ruy Ribeiro Couto (Brasile).

» » » Al sig. Giovanni Carvalho de Moraes (Brasile).

» » » Al sig. Francesco D'Alamo Louzada (Brasile).

» » » Al sig. Giacomo Sloan Charmont (Brasile).

» » » Al sig. Adolfo Camargo Neves (Brasile).

» » » Al sig. Armando Salles de Oliveira (Brasile).

» » » Al sig. Edgardo Rangel Do Monte (Brasile).

» » » Al sig. Nemesio Dutra (Brasile).

16 Febbraio 1935. Al sig. Francesco dei marchesi di Nannarini, Guardia Nobile Pontificia.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

14 Ottobre 1934. Al sig. Giuseppe Carlo de Macedo Soares, Ministro degli Affari Esteri nella Repubblica del Brasile.

» » » Al sig. Antonio Carlos Ribeiro De Andrada (Brasile).

» » » Al sig. Edmondo Pereira Lins (Brasile).

27 *Febbraio* *1935*. A S. E. il sig. Valentino Hóman, Ministro dell'Istruzione Pubblica in Ungheria.

25 *Marzo* » A S. E. il sig. Carlo Concha, Ministro degli Affari Esteri della Repubblica del Perù.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

8 *Aprile* *1935*. A Sua Altezza Bhupindra Singh Mohinder Bahadur Yadu Vanshavatans Bhatti Kul Bhushan, Maharaja Dhiraj di Patiala (India).

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

3 *Aprile* *1935*. Al sig. Conte comm. Salvatore Tagliavia, dell'archidiocesi di Palermo.

12 » » Al sig. Marchese Giovanni Evangelista Bisleti, Esente nel Corpo delle Guardie Nobili Pontificie.

La Placca dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe militare:

30 *Maggio* *1935*. Al sig. comm. Arcangelo De Mandato, Colonnello Comandante della Gendarmeria Pontificia.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

16 *Febbraio* *1935*. Al sig. Tiberio Csurgay (Ungheria).

4 *Marzo* » Al sig. Osvaldo Giacomo Finney, del Vicariato Apostolico dell'Egitto.

25 » » Al sig. Luigi Gallo Porras (Perù).

30 » » Al sig. Felice Gaio, dell'archidiocesi di Milano.

19 *Maggio* » Al sig. Stefano Killick, Lord Mayor di Londra, dell'archidiocesi di Westminster.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

20 *Ottobre* *1933*. Al sig. Antonio Ponzio, dell'archidiocesi di Milano.

26 *Giugno* *1934*. Al sig. avv. Domenico Romano, della diocesi di Mileto.

» *Luglio* » Al sig. ing. Lino Fermi, dell'archidiocesi di Genova.

3 *Settembre* » Al sig. Antonio Louça de Moraes Carvalho, dell'archidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.

19 » » Al sig. Pietro Salvaneschi, della diocesi di Vigevano.

14 *Ottobre* » Al sig. Renato Lago (Brasile).

» » » Al sig. Walder Sarmanho (Brasile).

» » » Al sig. Rubens Ferreira de Mello (Brasile).

» » » Al sig. Acyr do Nascimento Paes (Brasile).

10 Novembre 1934. Al sig. Carlo Cushwa, della diocesi di Cleveland.
» » » Al sig. Giacomo D. Contillon, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Michele P. Mooney, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

14 Ottobre 1934 Al sig. Capitano di Mare e Guerra Americo Araujo Pimentel (Brasile).

16 Febbraio 1935. Al nob. sig. Fabio Petrucci, Cadetto nel Corpo delle Guardie Nobili Pontificie.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

14 Ottobre 1934. Al sig. Renato Costa De Almeida (Brasile).
15 Novembre » Al sig. Giovanni Mc Carthy, dell'archidiocesi di Filadelfia.
25 Febbraio 1935. Al sig. dott. Francesco Cadart, della diocesi di Arras.
26 » » Al sig. avv. Giorgio Eremia (Rumenia).
8 Marzo » Al sig. Giorgio W. Weadock, della diocesi di Grand Rapids.
» » » Al sig. Giacomo Tommaso Mc Allister, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Giacomo Lorenzo Mc Inerney, della medesima diocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

14 Ottobre 1934. Al sig. Capitano Tenente Luigi Saldanha da Gama (Brasile).
» » » Al sig. Capitano Tenente Carlo Carvalho Rego (Brasile).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Ottobre 1934. A S. E. il sig. Ministro Luigi Avelino Gurgel do Amaral (Brasile).
» » » A S. E. il sig. Ministro Maurizio Nabuco (Brasile).
» » » A S. E. il sig. Ministro Ronald de Carvalho (Brasile).
» » » A S. E. il sig. Ministro Giuseppe Gioacchino Moniz de Aragão (Brasile).
26 Febbraio 1935. Al sig. Edvino Barclay, Presidente della Repubblica di Liberia.
» » » Al sig. Arturo Barclay, già Presidente della Repubblica di Liberia.
8 Marzo » Al sig. Barone comm. Federico Brugmann de Walzin, dell'archidiocesi di Malines.
11 Maggio » Al sig. prof. comm. Augusto Milani, Decano degli Avvocati Concistoriali.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Ottobre 1934. Al sig. Generale Francesco Pinto (Brasile).
» » » Al sig. Carlo Celso De Ouro Preto (Brasile).
» » » Al sig. Carlo Massimiano de Figueiredo (Brasile).
30 Marzo 1935. Al sig. avv. Massimo Della Porta, dell'archidiocesi di Milano.
17 Maggio » Al sig. Conte Giovanni de Bourguignon de Saint Martin (Francia).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

14 Ottobre 1934. Al sig. Capitano di Mare e Guerra Oliveira Sampaio (Brasile).
» » » Al sig. Tenente Colonnello Raul Silveira Mello (Brasile).
» » » Al sig. Mario Drolhe da Costa (Brasile).
» » » Al sig. Maggiore Barbosa Gonçalves (Brasile).
» » » Al sig. Carlo Da Silveira Martins Ramos (Brasile).
» » » Al sig. Orlando Guerreiro De Castro (Brasile).
9 Gennaio 1935. Al sig. Oreste Viganò, dell'archidiocesi di Milano.
21 » » Al sig. prof. Vincenzo Porcelli, della diocesi di Tolentino.
» » » Al sig. dott. Giuseppe Porcelli, della medesima diocesi.
14 Febbraio » Al sig. Antonio Morganti, dell'archidiocesi di Udine.
18 » » Al sig. Maggiore Riccardo Lanza (Italia).
27 » » Al sig. Eugenio Rainoldi, dell'archidiocesi di Milano.
8 Marzo » Al sig. dott. Primo Crisanti, della diocesi di Nepi.
» » » Al sig. avv. Crisanto Crisanti, della medesima diocesi.
12 » » Al sig. Ernesto Paglione (Italia).
14 » » Al sig. prof. avv. Roberto Agosti (Roma).
» » » Al sig. Vice-Questore Carlo Cadolino (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

14 Ottobre 1934. Al sig. Carlo Buarque De Macedo (Brasile).
» » » Al sig. Carlo Fernandez Eiras (Brasile).
» » » Al sig. Giorgio Da Costa Leite (Brasile).
» » » Al sig. Mario Pimentel Brandao (Brasile).
4 Gennaio 1935. Al sig. avv. Arrigo Portaccio, della diocesi di Lecce.
» » » Al sig. Oronzo De Matteis, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Benedetto Fabris (Roma).
8 Marzo » Al sig. Carlo Zerbi, dell'archidiocesi di Milano.
14 » » Al sig. ing. Mario D'Oria, del Patriarcato di Venezia.
20 » » Al sig. Ariosto Mindel, della diocesi di Civita Castellana, Orte e Gallese.

20 Marzo 1935. Al sig. Raffaele Medici (Roma).
» » » Al sig. Gaspare Basili, della diocesi di Foligno.
» » » Al sig. ing. Ferdinando Caroselli, della diocesi di Valva e Sulmona.

NECROLOGIO

11 Maggio 1935. Monsig. Giuseppe Bottaro, Arcivescovo tit. di Macra.
8 Agosto » Monsig. Paolo Abi-Murad, Arcivescovo tit. di Damiata dei Melchiti.
19 » » Monsig. Ludovico Antonio Castro y Alvarez, Vescovo tit. di Licopoli.
22 » » Monsig. Francesco Zapletal, Vescovo tit. di Salona.
23 » » Monsig. Vincenzo Huarte, Vescovo tit. di Resaina.
25 » » Monsig. Pietro Tcheng, Vescovo tit. di Sozusa di Palestina.
3 Settembre » Monsig. Giovanni Domenico Giuseppe Aengenent, Vescovo di Haarlem.
11 » » Monsig. Pietro Paolo Drinot y Pierola, Vescovo tit. di Basilinopoli.
25 » » Monsig. Edoardo Parente, Vescovo tit. di Terme.
9 Ottobre » Monsig. Pietro Nommesch, Vescovo di Lussemburgo.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium Universalis Ecclesiae pro Anno Domini 1936	2,10	2,30	2,60
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro Clero Saeculari Romano, pro Anno Domini 1936	3,50	4 —	4,50
COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM quibus Romani Pontifices in favorem omnium christifidelium aut quorumdam coetuum personarum indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad 1928. Editio in-18°, pp. XII-480, linteo anglico contectum, cum titulo impresso	12 —	12 —	14 —
MASSIMI Mons. MASSIMO. **LA NOSTRA FEDE. Le basi e la sintesi del Domma Cattolico.** Quarta edizione, in-12°, pp. 292. Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.	7,50	8,50	10 —
GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25 1/3) carta ben satinata	40 —	41,50	45 —
ENCHIRIDION BIBLICUM Documenta ecclesiastica Sacram Scripturam spectantia. Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica edita	10 —	11 —	13,50
Linteo anglico contectum cum titulo aureo	15,40	16,40	18,90

NB. - *Seminariis et Religiosis Communitatibus, pro certo numero exemplarium, imminutio pretii conceditur.*

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCCXXX.

— **Editio in-8°** (cm. 21 1/3 × 14 1/3), in charta optima et levicata et charactere rubro-nigro, fol. CXXIV-566.

Romae L. 25 — In Italia L. 27,50 Apud exteros L. 33 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 40 — In Italia L. 42,50 Apud exteros L. 50 —

— **Editio in-4°** (cm. 29 × 20 1/3), **in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol. CXXIV-566.**

Romae L. 70 — In Italia L. 72,50 Apud exteros L. 82 —

Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum sectione foliorum rubra:

Romae L. 90 — In Italia L. 92,50 Apud exteros L. 102 —

MARTIROLOGIO ROMANO

pubblicato per ordine del Sommo Pontefice Gregorio XIII, riveduto per autorità di Urbano VIII e Clemente X, aumentato e corretto nel MDCCXLIX da Benedetto XIV.

Nuova edizione italiana tradotta dall'ultima edizione latina Vaticana del 1930. In-8°, pp. XVI-400, stampa in nero e rosso, carta buona ben satinata.

In Roma L. 20 —(E) In Italia L. 22 — Per l'estero L. 27 —

Legato in pelle e tela nera, angoli in pelle, titolo, taglio rosso:

In Roma L. 32 — In Italia L. 34,50 Per l'estero L. 39 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

Nuovissime pubblicazioni:

MONS. DOMENICO MARIANI

LEZIONI CATECHISTICHE

TRE VOLUMI IN-12°

In Roma L. 20 — In Italia, franco di porto L. 22,50 All'Estero, franco di porto L. 30 —

VOL. I. – Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.

VOL. II. – Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle virtù e dei vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.

VOL. III. – Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-472.

I tre volumi si vendono anche separatamente:

In Roma L. 7 — In Italia L. 8,50 All'Estero L. 11 —

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

CURA ET STUDIO **Emi IUSTINIANI Card. SERÉDI** EDITI

VOLUMEN VII

CURIA ROMANA

S. C. DE PROP. FIDE - S. C. INDULG.
S. C. INDICIS - S. R. C. - AN. 1588-1790

N. 4428-5822

Typis Polyglottis Vaticanis, 1935. – In-8°, pp. XXXVI-1060

Romae . . . . . Lib. 80 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . » 83,50
Apud Exteros, vecturae pretio soluto » 92 —

GLI AFFRESCHI

DI

MICHELANGELO

E DI

L. SABBATINI E F. ZUCCARI

NELLA

CAPPELLA PAOLINA

IN VATICANO

CON INTRODUZIONE DI

FRITZ BAUMGART E BIAGIO BIAGETTI

Vol. III dei Monumenti Vaticani di Archeologia e d'Arte pubblicati per munificenza di S. S. Pio XI a cura della Direzione Generale dei Monumenti, Musei e Gallerie Pontificie e della Pontificia Accademia Romana di Archeologia, pp. 100, tavole 59 in fototipia.
Tipografia Poliglotta Vaticana, 1935 — **Lire 250**

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722).